

F.eks. fik vi at vide, at antallet af irakere var steget til 7.000. Så er det formentlig meningen, at folk ude foran tv-skærmene skal sidde og ryste og tænke: Hvad så med pensionen? Nu kan vi vel ikke få folkepension mere, og nu kan vi vel ikke få hjemmehjælp, når der er 7.000 irakere her.

Men hvad er det, der er sket i Irak, siden vi har fået 7.000 irakere? Det fremgik overhovedet ikke. Altså, jeg ved ikke, om fru Pia Kjærsgaard har hørt om én, der hedder Saddam Hussein, om fru Pia Kjærsgaard har hørt om Golfkrigen, om fru Pia Kjærsgaard har hørt om systematiske mord på kurderne.

Jeg ved ikke, om fru Pia Kjærsgaard har fulgt med de sidste dage med hensyn til, hvad der skete med de irakiske oppositionsfolk; de var i hvert fald flygtet fra diktatoren, og de havde i øvrigt søgt asyl i Sverige og ikke fået det. De havde også fået afslag, hvis de havde søgt i Danmark. Hvad er der sket med dem, da de tog tilbage til Irak? Er det på den baggrund så underligt, at vi har 7.000 irakere? Var det underligt, at folk i 1930'erne flygtede fra Hitler?

Men der er ingen argumenter hos Dansk Folkeparti i den her sammenhæng. Det er ren skrækpropaganda. Og nogle gange er den oven i købet selvmodsigende. Når det gælder et lille rumænsk barn, er fru Pia Kjærsgaard ude med 0 minutters varsel og forklarer: Det er bare nogle psykologer, der ikke vil have, at vedkommende skal have lov til at være her. Og når det gælder en eller anden prinsesse, er der heller ingen tvivl; så stemmer Dansk Folkeparti for, at vedkommende skal have dansk statsborgerskab med det vons. Men når det gælder folk, der flygter fra tortur, og når det gælder folk, der kæmper for demokratiske rettigheder, så finder de ingen nåde hos Dansk Folkeparti.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jeg skal ikke komme med mange kommentarer, for denne debat har vi ført med hinanden så mange gange, at der vel næppe kan siges ret meget nyt. Stemmeføringen kan være lidt forskellig fra gang til gang, men på det konkrete niveau må jeg nok sige at meget er gentagelser.

Men der blev stillet et spørgsmål, som jeg godt vil besvare. Jeg tror, det var hr. Tom Behnke, der stillede det, nemlig: Hvorfor sender vi ikke folk tilbage nu, samtidig med at vi starter en oplysningskampagne? Og så blev der henvist til den beslutning, der er taget i Tyskland.

Derfor vil jeg godt rekapitulere, hvad det er, man har besluttet i Tyskland: Man har besluttet, at tidligst den 1. juli vil man begynde tilbagesendelsen af nogle grupper af bosniske krigsflygtninge, men med den meget, meget vigtige tilføjelse, at det skal ske i samarbejde med UNHCR. Det vil sige, at man ikke på nuværende tidspunkt mener, at det er sikkert nok at sende dem tilbage, men at man er begyndt at snakke om et tidspunkt måske omkring den 1. juli.

På præcis samme måde er det i Danmark. Vi er begyndt at planlægge en oplysningskampagne, fordi vi på samme måde som i Tyskland vurderer, at det forhåbentlig kommer til at gå stadig bedre i det tidligere Jugoslavien; så når vi kommer frem til sommer, er det måske i højere grad muligt, at folk vender tilbage.

Opholdsgrundlaget i Tyskland og Danmark er forskelligt, men det var jo heller ikke det, der blev spurgt om, og derfor er det det rette tidspunkt nu at forberede det på igennem en oplysningskampagne.

Når vi har ment, at det var en rigtig måde at gribe det an på, har det også noget at gøre med, at der faktisk er en del bosniere, der efterspørger: Hvordan er det nu, reglerne er i forbindelse med tilbagevenden? Hvad er det for en støtte, vi kan få økonomisk og praktisk? Hvor er det nu, vi skal henvende os, hvis vi skal have noget vejledning? Hvordan er forholdene præcis i det område, som jeg selv og min familie kommer fra? Eller: Hvordan er det, hvis man er i et blandet ægteskab og man kommer fra en bestemt del af Bosnien? Eller en lang, lang række andre ting. Vi vil gerne være med til at give en så solid baggrund som overhovedet muligt for bosnierne, så de kan træffe deres beslutning, dels om det er muligt for dem at forsøge at vende tilbage, og dels også, om tidspunktet er det rigtige.

Et første lille skridt tages i løbet af meget kort tid, hvor der vil gå et orienteringsbrev ud til de bosniske krigsflygtninge, hvori vi på grundlag af de regler, vi har i Danmark i dag – og dem kender vi jo – giver en første orientering. Det kan senere igennem den konkrete oplysningskampagne suppleres med en lang række oplysninger om forholdene i det tidligere Jugoslavien, men på det konkrete niveau er vi som sagt allerede ved at tage hul på det lige i disse dage.

Jeg vil godt lige vende tilbage til den tyske ordning. For i det øjeblik, UNHCR siger til tyskerne: Ja, nu vil man godt kunne lade folk vende tilbage – og i nogle tilfælde måske ligefrem imod de pågældendes egen vilje – bygger